

[Statsministeren.]

Jeg vil sige til hr. Overgaard Nielsen — jeg erkender, at jeg ikke havde det med i første omgang — at professor Max Sørensen svarer på problemerne omkring grundloven, som de er blevet gentaget her i dag. Professor Max Sørensen har et første udkast til svaret parat, men er for tiden på tjenesterejse til Strasbourg og har ikke kunnet gøre det færdig, men det bliver gjort færdig, og svaret kommer frem. Jeg kan som supplement til den allerede førte diskussion om professor Max Sørensen sige, at jeg er ganske overbevist om, at hans videnskabelige integritet er fuldstændig i orden, og jeg synes, at hr. Aksel Larsens argumentation i den sag ligger en lille smule under niveau.

Jeg vil sige til hr. Morten Lange, at det kan ikke nytte noget, at man vil hævde, at det ene og det andet store samarbejdsanliggende ikke har noget med fællesmarkedet at gøre, for det har det. Det er da ganske givet, det tror jeg hr. Morten Lange ved nærmere overvejelse vil erkende er rigtigt, at man kan ikke løse forureningsproblemerne i Nordsøen, uden at man har England og Tyskland med. Vi kan ikke løse dem fra den jyske og norske vestkyst alene; de kan kun løses, når vi har England og Frankrig med. Det får vi i fællesmarkedet; derfor kan fællesmarkedet løse forureningsproblemer, der ikke kan løses på anden måde. Til gengæld vil jeg føje til, hvad jeg også antydede før, at vender vi os til forureningsproblemerne i Østersøen, som visse ikke er mindre, så vil de ikke kunne løses, uden at vi har de østlige lande med. Her vil fællesmarkedet ikke være nok, men atter her er det dog en betingelse, at vi også har Den tyske Forbundsrepublik med, så også her vil fællesmarkedssamarbejdet komme os til nytte.

Indenrigsministeren (Egon Jensen): Hvis ikke hr. Kurt Brauer havde forsøgt ligesom at antyde en uenighed mellem mit partis ordfører, hr. Poul Dalsager, og mig, skulle jeg have ladet være med at tage ordet, men hr. Kurt Brauer forsøger at fremstille det, som om jeg har sagt herfra i et svar, at der var tale om en vældig udvidelse af de medicinalvarer, som vi her skulle belemres med. Jeg må gøre opmærksom på, at jeg i det samme svar dengang sagde, at der foreligger et direktiv fra fællesmarkedet, men et direktiv,

som ikke er gældende. Og selv efter dette direktiv og dettes regler vil vi kunne opretholde den godkendelsesmåde, vi hidtil har haft. Det er rigtigt, som hr. Kurt Brauer siger, at der under visse omstændigheder vil være tale om en udvidelse, men det forudsætter altså, at der gennemføres fælles regler, og jeg sagde også dengang i svaret, at hidtil går de regler, man arbejder med, ud på, at vi stadig væk kan opretholde vore godkendelsesbestemmelser, og det er nærmest en meget stærk indsnævring af medicinudvalget i fællesmarkedsområdet, en tilnærmelse til det, vi arbejder med, man arbejder med inden for fællesmarkedsområdet.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen: Må jeg lige sige til udenrigsministeren, at jeg ikke vil beskyldte ham for citatfusk, men for at gøre noget, som jeg ville kalde at „springeitere“. Jeg havde læst meget loyalt hele den formålsparagraf, som findes i anden del af Davignonbeslutningen. Udenrigsministeren citerer nogle enkelte ord, de første og de sidste ord i et afsnit, at landene skal styrke deres solidaritet, hvor dette forekommer ønskeligt og muligt gennem fælles handling. Det er rigtigt, og det havde jeg også med, idet jeg sagde: det trappetrin, man lægger, men ind imellem disse ord står der, at de skal styrke deres solidaritet gennem en harmonisering af deres synspunkter, afstemning af deres holdning og så altså også eventuelt handling, hvor det er muligt og ønskeligt. Lad os sige, at udenrigsministeren lægger mest vægt på det sidste, jeg lægger mest vægt på det midterste.

Det undrer mig, at man i hvert fald ikke fra udenrigsministerens og fra regeringens side vil erkende, at det er bekymrende, at det er en lidt alvorlig sag i betragtning af, at vi officielt tager så stærke forbehold over for en udenrigspolitisk harmonisering — for det er vel egentlig det, vi gør, ellers har jeg da misforstået det hele.

Jeg vil lige sige til allersidst, at jeg kan også et andet fint ord foruden operativ, nemlig præambuler. Det skulle altså være første afsnit, der var af en sådan karakter, og det mente udenrigsministeren ikke rigtig spillede nogen rolle. Må jeg have lov til at sige, når nu FN blev draget ind i det, at